Julian Przybysz 25.05.2022 Warszawa

Dokumentacja języka "Julian++"

1) Typy danych

- I. Integer
- II. Real

Oba typy danych nie muszą być specjalnie deklarowane, program automatycznie rozpozna czy liczba jest całkowita czy zmienno-przecinkowa.

Przykładowa deklaracja:

```
w = 1.1
c = 2
```

Rys. 1 Typy danych

2) Podstawowe operacje matematyczne

- I. Dodawanie
- II. Odejmowanie
- III. Mnożenie
- IV. Dzielenie

Możliwe jest wykonanie powyższych działań matematycznych z wykorzystaniem zmiennych bądź liczb, jednakże działania muszą być wykonywane dla tego samego typu zmiennej całkowitej lub zmiennoprzecinkowej.

Przykładowa operacja matematyczna:

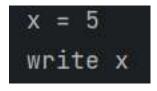
Rys. 2 Dodawanie

3) Wczytywanie oraz wyświetlanie danych

- I. Funkcja read()
- II. Funkcja write()

Możliwe jest wyświetlanie zmiennych za pomocą funkcji write() oraz wczytywanie wartości zmiennych z klawiatury za pomocą funkcji read().

Przykładowe użycie funkcji write():

Rys. 3 Funkcja write()

4) Instrukcje warunkowe

I. Równe: ==

II. Różne: !=

III. Większe: >

IV. Mniejsze: <

Możliwe jest zdefiniowanie instrukcji warunkowej według poniższego schematu:

if warunek then

treść

endif

Przykładowe użycie instrukcji warunkowej:

```
if x < 5 then
   f = c + x
endif
if x == 5 then
   f = c * x
endif
if x > 5 then
   f = x - c
endif
```

Rys. 4 Instrukcje warunkowe

5) Pętle

W języku Julian++ możliwe jest zastosowanie pętli, liczba powtórzeń może być określona przez liczbę bądź zmienną według poniższego schematu:

loop liczba_powtórzeń

treść

endloop

Przykładowe zastosowanie pętli:

```
c=1
j = 2
loop j
loop j
    c = c + 1
endloop
endloop
```

Rys. 5 Petla loop

6) Funkcje

Dostępne jest również stosowanie funkcji w języku Julian++. Przy definiowaniu funkcji należy zadeklarować, czy będzie ona zwracała wartości całkowite typu int czy zmienno-przecinkowe typu real. Wewnątrz funkcji można wczytywać oraz wyświetlać wartości, stosować wyrażenia warunkowe oraz pętle. Dodatkowo wewnątrz funkcji można deklarować zmienne lokalne, jeśli zmienna o tej samej nazwie występuje poza funkcją – jako globalna, wewnątrz funkcji po użyciu tej samej nazwy zostanie nadpisana.

Funkcje są zbudowane według poniższego schematu:

function typ_danych("int" lub "real") nazwa_funkcji

treść

endfunction

Przykładowa implementacja funkcji w języku Julian++:

```
function real e
  t = 22.3
  write t
  d = d + w
  write d
  d = w + 1.1
  e = d + w
endfunction

t = e
```

Rys. 6 Funkcja typu real